

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I FUNCIÓ PÚBLICA

15840 *Reial decret 1072/2017, de 29 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre.*

L'aprovació de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau, va introduir a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, certes mesures dirigides a la lluita contra el frau, així com altres de caràcter tècnic que van tenir plasmació en el règim sancionador tributari.

Així mateix, la Llei 34/2015, de 21 de setembre, de modificació parcial de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, va generar la necessitat de modificar el règim d'infraccions i sancions, en particular, per la nova regulació del delictes fiscal en seu administrativa.

En aquest sentit, la modificació del Reglament sancionador no és sinó el corol·lari lògic dels canvis legislatius esmentats.

Les modificacions principals són les següents:

En els supòsits de declaració de responsabilitat, es requereix, si s'escau, la conformitat expressa als efectes de l'aplicació en les sancions de la reducció corresponent.

Com a conseqüència de la globalització econòmica i per evitar conductes elusives mitjançant la transferència de béns cap a l'estranger, es va introduir la declaració de béns i drets a l'estranger, i a aquest efecte, es va habilitar una sanció específica en cas d'incompliment. L'existència de la sanció esmentada suposa una modificació del procediment sancionador, quan concorri la regularització de béns i drets tant a l'estranger com en el territori nacional, ja que la sanció esmentada no està afectada pels criteris de qualificació generals.

S'elimina la responsabilitat per infracció formal per falta de presentació de la declaració per mitjans electrònics o telemàtics quan la declaració s'hagi presentat per altres mitjans i sempre que es presenti la declaració per mitjans electrònics o telemàtics abans de qualsevol requeriment previ efectuat per l'Administració tributària o l'inici de procediment sancionador.

S'estableixen les regles a aplicar en el cas de retard en l'obligació de portar els llibres registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb la finalitat d'aclarir determinades qüestions que no s'han tractat amb detall a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En aquest sentit, es defineix què es considera retard en la gestió electrònica dels llibres registre perquè es cometi la infracció, amb l'objecte de diferenciar aquesta conducta de l'omissió prevista legalment.

D'altra banda, s'especifica que únicament és aplicable la multa proporcional del 0,5 per cent en els supòsits relatius al llibre registre de factures expedides i per al de rebudes, ja que és informació amb un import numèric al qual aplicar la multa proporcional.

També es determina per a aquests casos què s'entén per import de la factura, amb un concepte omnicomprensiu de totes les modalitats i s'especifica la manera d'aplicar el mínim i màxim trimestral.

Adicionalment, s'aclareix que els retards relatius als llibres registre de béns d'inversió i de determinades operacions intracomunitàries se sancionen amb una multa fixa de 150 euros per registre.

Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 24 atès que no és necessari reflectir que l'inici de la tramitació del delictes fiscal suspèn el termini de resolució del procediment sancionador.

El temps transcorregut des de l'endemà de l'ordre de completar l'expedient fins a la formalització de la nova acta o el nou tràmit d'audiència, si s'escau, es recull com a interrupció justificada que no s'ha d'incloure en el còmput del termini de sis mesos del procediment sancionador.

En el còmput del termini de renúncia a la tramitació separada en el procediment sancionador no s'han de deduir les dilacions no imputables a l'Administració i les interrupcions justificades. Tampoc en el procediment inspector els supòsits de suspensió i d'extensió del termini.

En els supòsits de tramitació conjunta del procediment sancionador i del procediment d'aplicació dels tributs és necessari notificar de manera separada l'inici del procediment sancionador per tal que posteriorment els dos procediments es tramitin de manera conjunta. La redacció vigent estableix que el temps que transcorre des del primer intent de notificació de l'inici del procediment sancionador fins que s'entengui aquest notificat es considera interrupció justificada. Com que s'eliminen del procediment d'inspecció les interrupcions justificades, és necessari adequar l'article a la nova normativa.

S'adapta el règim del procediment sancionador a la nova regulació legal de la tramitació del delictes fiscal en seu administrativa.

Aquest Reglament s'aprova a l'empara de l'habilitació legal que assenyalava la disposició final novena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que habilita el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de la Llei.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 29 de desembre de 2017,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre.*

El Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«3. En els supòsits a què es refereix l'article 124.1 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, s'ha de donar la conformitat de manera expressa de conformitat amb el que disposa el precepte esmentat.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan de la regularització practicada resultin quantitats sancionables i no sancionables, la base de la sanció ha de ser el resultat de multiplicar la quantitat per ingressar pel coeficient que regula l'apartat 3. A aquests efectes, no s'han d'incloure en el coeficient esmentat els increments regularitzats derivats dels guanys patrimonials no justificats i rendes no declarades que resultin del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«1. La incidència del deute derivat de l'ocultació sobre la base de la sanció es determina pel coeficient que regula l'apartat 2. A aquests efectes, no s'han d'incloure en el coeficient esmentat els increments regularitzats derivats dels guanys

patrimonials no justificats i rendes no declarades que resultin del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«1. La incidència de la gestió incorrecta dels llibres o registres sobre la base de la sanció es determina pel coeficient que regula l'apartat 2. A aquests efectes, no s'han d'incloure en el coeficient esmentat els increments regularitzats derivats dels guanys patrimonials no justificats i rendes no declarades que resultin del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«1. La incidència dels documents o suports falsos o falsejats sobre la base de la sanció es determina pel coeficient que regula l'apartat 2. A aquests efectes, no s'han d'incloure en el coeficient esmentat els increments regularitzats derivats dels guanys patrimonials no justificats i rendes no declarades que resultin del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.»

Sis. S'introdueix un nou apartat 7 a l'article 15 amb la redacció següent:

«7. Als efectes del que disposa l'article 179.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no s'incorre en responsabilitat per la presentació d'autoliquidacions, declaracions, documents relacionats amb les obligacions duaneres o altres documents amb transcendència tributària incomplint l'obligació d'utilitzar mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, quan posteriorment es produeixi la presentació pels mitjans esmentats, sense requeriment previ en el sentit de l'article 27.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o inici de procediment sancionador.»

Set. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 16, i es renumera l'apartat 3 actual com a apartat 4, amb la redacció següent:

«3. Quan es tracti del retard en l'obligació de portar els llibres registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'apliquen les regles següents:

a) S'entén per retard el subministrament dels registres amb posterioritat a la finalització del termini corresponent previst a la normativa reguladora de l'obligació.

b) És procedent la multa proporcional del 0,5 per cent de l'import de la factura que preveu l'article 200.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els retards relatius als llibres registre de factures expedides i factures rebudes.

Aquest percentatge s'aplica sobre l'import total que correspongui a cada registre de facturació, incloent-hi les quotes, els recàrrecs repercutits i suportats, així com les compensacions percebudes o satisfetes de l'impost sobre el valor afegit que, si s'escau, derivin de l'operació.

En el cas dels registres de facturació que es corresponguin amb operacions a les quals sigui aplicable el règim especial del criteri de caixa de l'impost sobre el valor afegit, es considera com a import total:

i) En el supòsit que es tracti del registre corresponent a la factura de l'operació, el relatiu a aquesta, amb independència del fet que, juntament amb aquesta es remeti la informació del cobrament o pagament que correspongui.

ii) En el supòsit que es tracti únicament del registre relatiu al cobrament o pagament corresponent, el que es refereixi a la magnitud monetària a informar d'acord amb l'article 61 decies del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Per a l'aplicació del mínim i màxim trimestral s'ha de tenir en compte el conjunt d'infraccions comeses en cada trimestre natural.

c) És procedent la multa pecuniària fixa de 150 euros per registre en els retards relatius als llibres registre de béns d'inversió i de determinades operacions intracomunitàries.»

Vuit. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 24.

Nou. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 25, i es renumeren els apartats 4 a 7 actuals com a apartats 5 a 8, respectivament, amb la redacció següent:

«4. En cas de retard produït en el procediment sancionador com a conseqüència de l'ordre de completar l'expedient del procediment inspector a què es refereixen els articles 156.3.b) i 157.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es computa una interrupció justificada en el procediment sancionador derivat del procediment inspector que s'hagi iniciat, des de l'endemà al dia en què es dicti l'ordre de completar fins que es notifiqui la nova acta que substitueixi la formalitzada anteriorment o se li doni tràmit d'audiència en cas que no sigui necessari incoar una nova acta.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que estableix l'article 208 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'interessat pot renunciar a la tramitació separada del procediment sancionador mitjançant una manifestació expressa que s'ha de formular durant els dos primers mesos del procediment d'aplicació dels tributs, llevat que abans del termini esmentat es produeixi la notificació de la proposta de resolució; en aquest cas, la renúncia es pot formular fins a la finalització del tràmit d'al·legacions posterior.

En el procediment d'inspecció, l'interessat pot renunciar a la tramitació separada del procediment sancionador durant els sis primers mesos, llevat que abans del termini esmentat es produeixi la finalització del tràmit d'audiència previ a la subscripció de l'acta; en aquest cas, la renúncia es pot formular fins al moment esmentat.

El còmput dels terminis a què es refereixen els apartats anteriors s'ha d'efectuar per mesos, sense que a aquests efectes es dedueixin del còmput els períodes d'interrupció justificada i les dilacions no imputables a l'Administració tributària ni els períodes de suspensió o d'extensió del termini del procediment inspector.

La renúncia regulada en aquest apartat s'ha de fer per escrit.»

Onze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'interessat hagi manifestat que renuncia a la tramitació separada del procediment sancionador, se n'ha de notificar l'inici i, a partir d'aquest moment, la tramitació es desenvolupa de forma conjunta amb el procediment d'aplicació dels tributs, i és aplicable per als dos procediments la regulació que estableixen la

Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa de desplegament per al corresponent procediment d'aplicació dels tributs, inclosa la relativa als terminis i als efectes del seu incompliment.

Als efectes del que disposa l'article 104.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no s'ha de tenir en compte en el còmput del termini del procediment d'aplicació dels tributs, el temps transcorregut des de la data del primer intent de notificació de l'inici del procediment sancionador degudament acreditat fins a la data en què aquesta notificació s'entengui produïda.

Una vegada notificat l'inici, les qüestions relatives al procediment sancionador s'han d'analitzar conjuntament amb les del procediment d'aplicació dels tributs, i la documentació i els elements de prova obtinguts durant la tramitació conjunta es consideren integrants dels dos expedients, i s'hi han d'incorporar formalment, amb vista als recursos que es puguin interposar contra la resolució dictada en cada procediment.»

Dotze. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Actuacions en supòsits dels delictes que preveuen els articles 305 i 305 bis del Codi penal.*

1. En el supòsit que l'Administració tributària consideri que la conducta de l'obligat tributari pugui ser constitutiva del delicte tipificat en els articles 305 o 305 bis del Codi penal, el pas del tant de culpa a la jurisdicció competent o la remissió de l'expedient al Ministeri Fiscal produeix les conseqüències següents:

- a) En cas que no s'hagi iniciat un procediment sancionador pels mateixos fets, l'Administració tributària s'ha d'abstenir d'iniciar-lo.
- b) En cas que el procediment esmentat ja s'hagi iniciat, l'Administració tributària s'ha d'abstenir de continuar-ne la tramitació, i s'ha d'entendre conclòs.
- c) En cas que s'hagi imposat una sanció tributària pels mateixos fets, se n'ha de suspendre l'execució.

Aquestes mateixes conseqüències es produiran, quan l'Administració tributària tingui coneixement que s'està portant a terme un procés penal sobre els mateixos fets.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de la possibilitat d'iniciar un nou procediment sancionador o, si s'escau, de reprendre l'execució de la sanció administrativa prèviament suspesa, en els casos en què no s'hagi apreciat l'existència de delicte, d'acord amb els fets que els tribunals hagin considerat provats.

2. La sentència condemnatòria de l'autoritat judicial impedeix la imposició de sanció administrativa pels mateixos fets.»

Tretze. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Actuacions en supòsits d'altres delictes contra la hisenda pública.*

1. En els supòsits en què l'Administració tributària consideri que la infracció comesa pot ser constitutiva del delicte que preveu l'article 310 del Codi penal, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa l'article anterior, sense que sigui possible iniciar o continuar el procediment per a la imposició de sancions pels mateixos fets i sense que aquests puguin ser considerats per a la qualificació de les infraccions tributàries comeses.

En els casos que preveu aquest apartat, si no s'ha apreciat l'existència de delicte, l'Administració tributària pot iniciar el procediment sancionador d'acord amb els fets que els tribunals hagin considerat provats.

2. En els supòsits en què l'Administració tributària consideri que en els fets descoberts hi pugui haver indicis d'haver-se comès algun dels delictes que preveuen

els articles 306 a 308 del Codi penal, s'han de fer constar en una diligència els fets i les circumstàncies concurrents i se n'ha d'informar a l'òrgan administratiu competent per efectuar la comprovació corresponent. No obstant això, quan es tracti de subvencions la comprovació de les quals correspongui a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa l'article anterior.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2018.

Madrid, 29 de desembre de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Funció Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO